



En mexikansk **pär**la

En frestande villa är
numer ett hotell.



Klart som korvspad tyckte hotellkoncernen. Den ståtliga 1910-talsvillan vid havet i La Paz ska bli hotell. Arkitekten Max von Werz kallades in och ritade Baja Club Hotel: Ett finstämt möte mellan då och nu – och subtila referenser till det stora blå.

Text Ellinor Thunberg

HAVET UTANFÖR BAJA CALIFORNIA SUR har liknats vid ett akvarium. Det var upptäckaren Jacques Cousteau som först lär ha gjort jämförelsen när han såg artrikedomen under ytan. Pärlodling har även varit en viktig näring och det var här John Steinbeck fick inspiration till boken *Pärulan* som kom ut 1947. Än i dag reser besökare hit just för att njuta av stränderna, havet och att skåda valarna som frustar förbi under senvintern. Men trots naturens dragningskraft har det inte funnits något chict hotell i den mexikanska staden La Paz. Förrän nu. Och det var inte svårt för hotellkoncernen Grupo Habita att bestämma sig för att satsa.

– När kunden hittade den här fastigheten var det en no-brainer. Det fanns en storslagen villa från 1910, La Paz har ingen lång historia och det här är en av de verkligt fina byggnaderna. Den ligger vid vattnet med utsikt över California-viken, säger arkitekten Max von Werz.

Den inflytelserika familjen som en gång bodde här jobbade med pärlor och politik. Nu blev den stora utmaningen att bevara deras

villa, skalan och känslan så mycket det gick och samtidigt skapa ett hotell med ett trettiotal rum. Arkitekten landade snabbt i att skapa ett eko av originalbyggnadens L-formade fotavtryck inåt och bakåt på tomten.

– Vi ramar in innergården och får en volymmässig dialog mellan nytt och gammalt, nästan som ying och yang. Det betyder även att den nya byggnaden möter gatan på ett diskret sätt eftersom det mesta av volymen skickas bakåt på tomten. Det är trevligt. Du får en smygkik och kan se att något händer – något nytt – det finns en dialog, men du upptäcker egentligen inte den nya byggnaden förrän du passerar genom den gamla villan och ut på gården. Då får du det här wow-ögonblicket!

Han beskriver hur viktigt det var att den nya byggnaden fick egen karaktär och förankring i sin samtid. Samtidigt finns flera tydliga kopplingar bakåt och den äldre villan har fått vara inspiration i nybyggnationen på flera håll och den horisontala känslan som villan har längs gatan upprepas.

Kategori **Hotell**

Adress **La Paz, Baja California Sur, Mexiko**

Arkitekt **Max von Werz Arquitectos**

Inredningsarkitekt **Jaune**

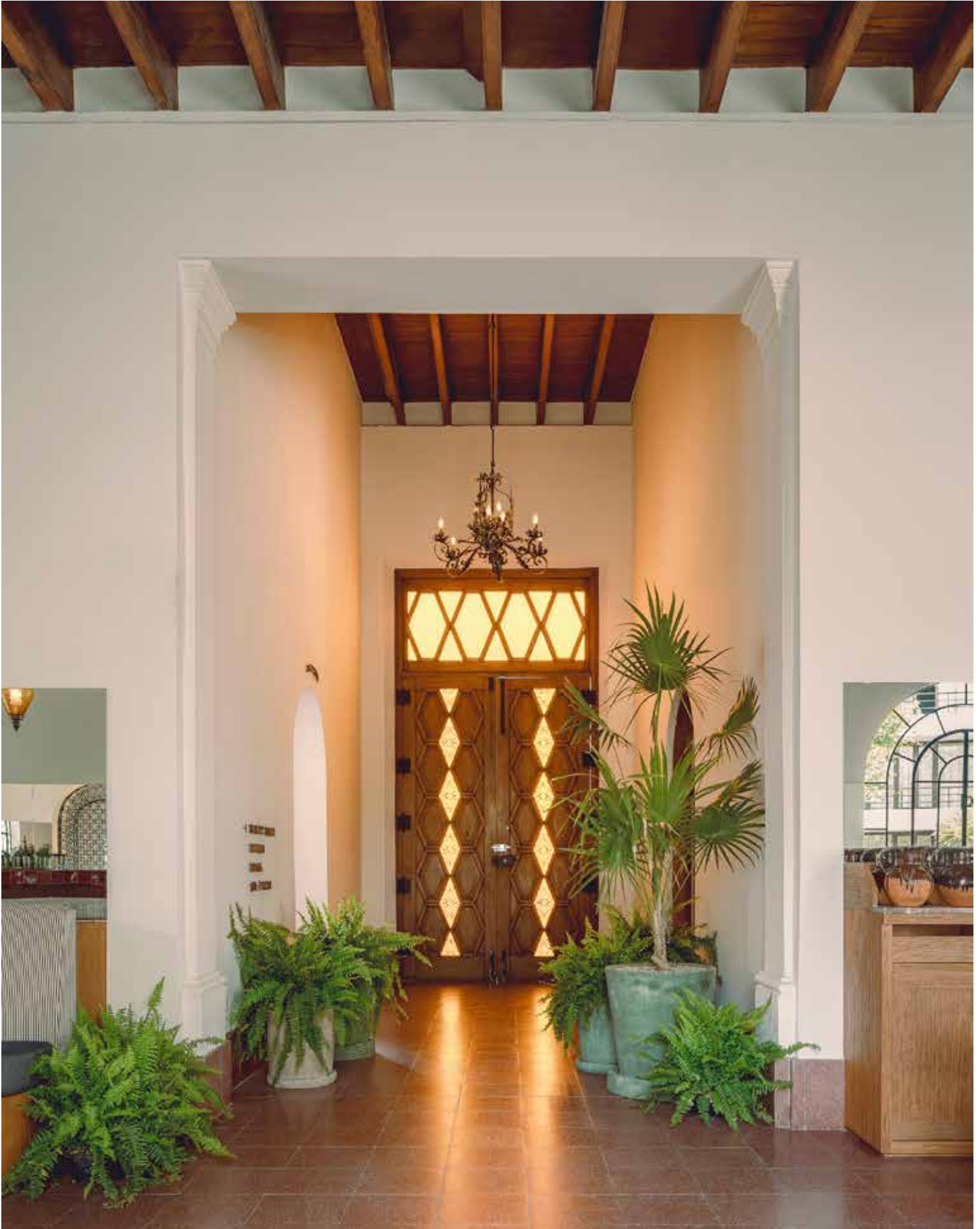
Landskapsarkitekt **PAAR**

Färdigställt **2021**

Fotograf **César Béjar**



En no-brainer att
checka in här.



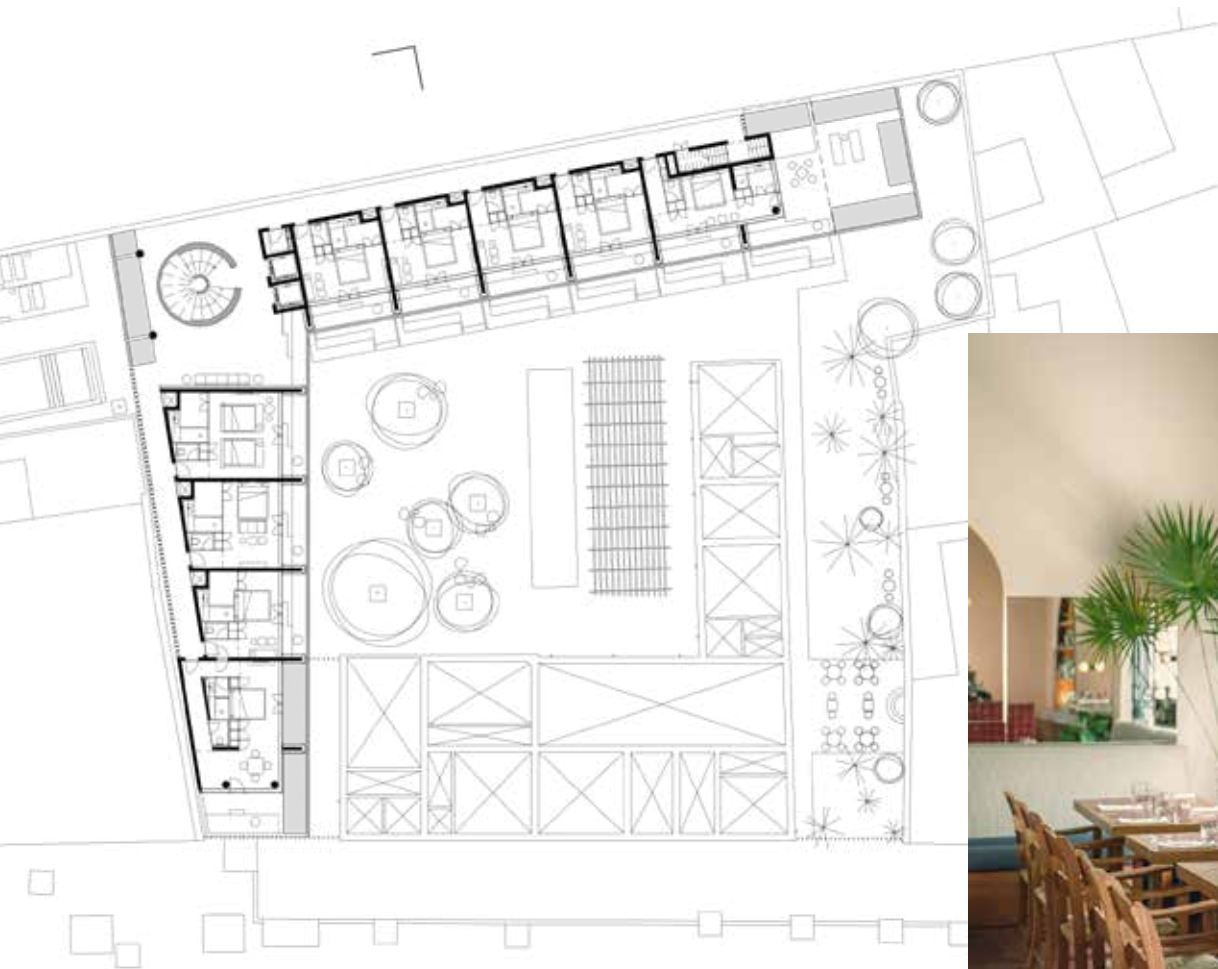
JORDEN RUNT

Arkitektkontoret hittade en äldre man i La Paz som tillverkar den här typen av terrazzo och han producerade alla golvplattorna till den nya delen och några som saknades i den gamla – för hand – under projektets gång.









Plan.

Arkitekten landade snabbt i att skapa ett eko av originalbyggnadens L-formade fotavtryck inåt och bakåt på tomten.



Interiören hämtar inspiration från den gamla villan och är skapad i samarbete med Pariskontoret Jaune.

– Med det horisontella kommer de marina eller nautiska elementen in i leken och vi hoppas att det inte skrivs för mycket på näsan. Det finns en horisontell strömlinje och en gradäng som är nästan som ett kryssningsfartyg. Det tar dig kanske tillbaka till tiden när det var romantiskt att resa över havet på ett skepp och när det var något som hörde till en ny och djärv framtid.

Den stegvisa ökningen gör att volymen känns smäcker och smidig och rummen har generösa terrasser. Dessutom skuggas fasaden naturligt, vilket gör att behovet av luftkonditionering minskar. Interiören hämtar inspiration från den gamla villan och är skapad i samarbete med Pariskontoret Jaune. I den gamla villan fanns exempelvis gröna toner, handblåsta armaturer i klarglas och bärnstenston och röd terrazzo på golven. De hittade en äldre man i La Paz som tillverkar den här typen av terrazzo och han producerade alla golvplattor till den nya delen och några som saknades i den gamla

– för hand – under projektets gång.

– Han arbetade parallellt med uppförandet av byggnaden och jag vet inte hur många han gjorde varje dag ... Hundra kanske? Och han var fullbokad ända in till sista dagen av byggfasen.

Målet har varit att jobba så lokalt som möjligt för att förankra projektet och hotellgästens upplevelse i just La Paz. Men staden, med sitt läge längst ner på den långsmala landtungan söder om Kalifornien, är isolerad och halvön är i praktiskt taget en ö. Att hitta lokala material och hantverkare var stundtals svårt, men de lyckades i slutändan bra och kompletterade med en del från övriga Mexiko. Bara de tyska vattenkranarna och dörrhandtagen är importerade.

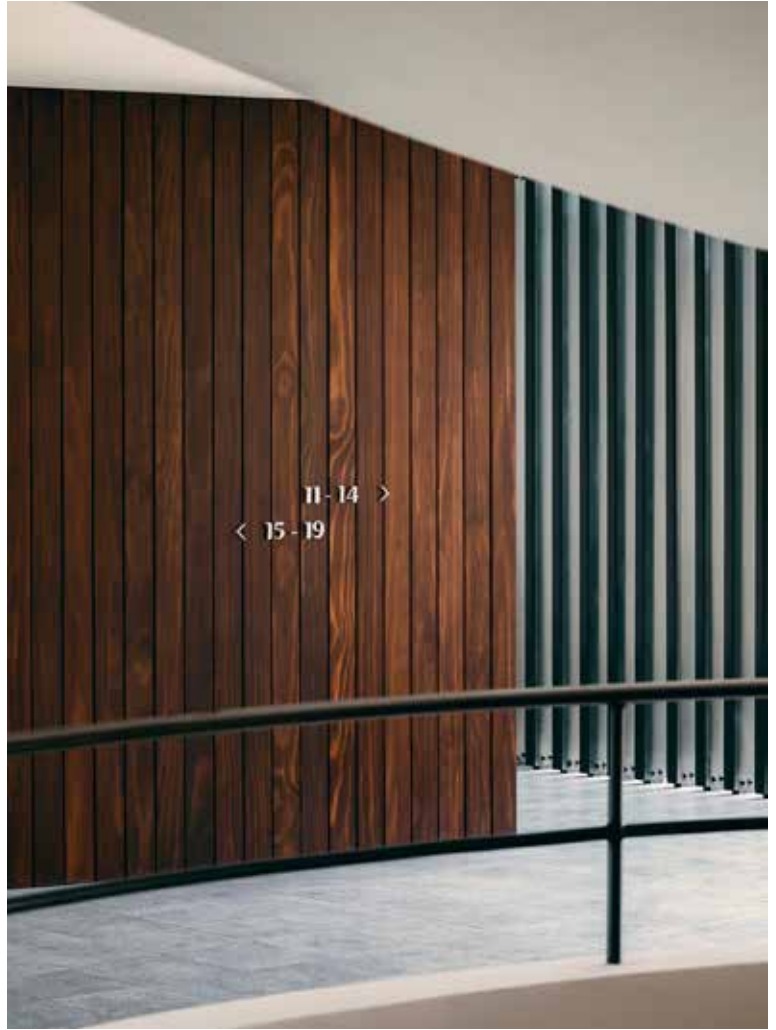
– Det är något som verkligen är bra med att jobba med Grupo Habita. De stöttar idén om att en unik upplevelse inte handlar om att importera de fashionabla designmöblerna som råkar vara på modet just då. Det är inte bara väldigt kostsamt, utan också generiskt och utbytbart. ►



Målet har varit
att jobba så lokalt
som möjligt.

Om man inte, som
Jacques Cousteau,
digger havet kan
man använda ett
konstgjort dito.







Att samarbeta om inredningen med ett kontor i Paris beskriver Max von Werz som väldigt intressant. Och tillsammans utvecklades idéerna som i vissa fall nästintill har tagit avstamp i klichéer om Mexiko.



En lek med tradition och samtida uttryck.

Att kliva in genom porten vid vägen och sedan upptäcka hotellet och den prunkande trädgården innanför måste kännas allt annat än generiskt. Växter, träd och pergola har bevarats från förr – och förutom innergården har en rad intima trädgårdsrum skapats, ett givetvis med pool. Ovanför en lappad och lagad tegelvägg väntar vajande palmer i fjärran – och för den som inte kan få nog av havet utanför är det bara att låta sig svepas uppför den vindlande trappan till takterrassen och baren. Att samarbeta om inredningen med ett kontor i Paris beskriver Max von Werz som väldigt intressant och tillsammans utvecklades idéerna som i vissa fall nästintill har tagit avstamp i klichéer om Mexiko. Tillsammans har de i stället förfinat och skapat något nytt med rötter i traditionen. I gästrummen återfinns exempelvis det traditionella, mönstrade talaverakaklet men med monolitisk känsla i designen och rena linjer i volymerna. Just den här balansgången där det gamla hantverket möter en nutida designtanke genomsyrar praktiskt taget hela projektet.

– Vi har artikulerat allt på ett rationellt och modernt sätt. Det är en lek med hantverk och tradition, men på samma gång ger vi det en mer samtida edge. ■